

UMUDUN CESARETİYLE BAŞLARKEN

STARTING WITH THE COURAGE OF HOPE

Vedat Ahsen COŞAR*

başkandan / from the President

Mazbatamı aldıktan sonra Türkiye Barolar Birliği'nin kapısından içeriye, Ankara Barosu Başkanlığı'na ilk seçildiğim gün yaptığım gibi, bir yandan *"Tanrım, girdiğim yere doğrulukla girmemi, çıktığım yerden doğrulukla çıkmamı nasip et. Benden desteğini hiç esirgeme"* (İsra Suresi 80. Ayet) diye dua ederek, diğer yandan *Anwari Soheil'i'nin, Sadı'nın Gülistan'ına yazdığı önsözündeki "Bir dünya malı elinden gittiyse, / Üzülme buna, hiçtir o; / Ve bir dünya malı geçtiyse eline, / Sevinme buna, hiçtir o. / Önünden geçer acılar ve zevkler, / Geç dünyanın önünden, hiçtir o."* dizelerini düşünerek girdim.

Sonra Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı'na adaylığımı açıkladığım günü, sonrasındaki günleri, seçildiğim günü düşündüm. Hemen aklıma Homeros'un İlyada'da *"Rüzgarın yerlere saçtığı yapraklar gibidir insan kuşakları"* diye yazması geldi.

Duygu ve düşün dünyamdaki gezimi Homeros'un bıraktığı yerden Romalıların bilge hükümdarı *Marcus Aurelius'u* konuşturarak sürdürdüm: *"Yapraklar gibidir çocukların da; yapraklar gibidir sana coşkuyla övgüler yağdıran, seni eleştiren, ya da seni lanetleyen insanlar; yapraklar gibidir seni itham eden, yargılayan ve mahkum eden insanlar; yapraklar gibidir seni gizliden kınayan, ayıplayan veya alaya alan insanlar da. Onların hepsi ilkbaharda doğarlar, sonra rüzgar gelir, yere savurur onları, sonra orman yenilerini üretir onların yerlerine. Geçmişte olan bütün şeylerin şimdi de olduğunu, gelecekte de olacağını düşün. Geçmişteki dramları, birbirinin aynı sahne-*

* Av., Türkiye Barolar Birliği Başkanı.

leri gözünün önüne getir. Hadrianus'un ya da Antonius'un yahut Philip'in, İskender'in ya da Croisus'un saraylarını düşün; Sezar'ı düşün, Brutüs'ü düşün. Bunların hepsinde oyunun aynı olduğunu, yalnızca oyuncuların farklı olduğunu düşün."

Buruk bir gülümsemeyle bunları düşündüm.

Sonra kendi kendime *"Hayal kırıklığına uğrama. İnsanları sevmeye, onlarla birlikte hareket etmeye devam et. Ama hiç şaşırma ve unutma: insanlar neyse odurlar. Onun için sen, ara sıra çık gökyüzüne seyret alemi; bazen de in yeryüzüne seyretsin alem seni"* diyerek yaşananları geçmişte bıraktım ve *"umudun cesaretiyle"* geleceğe doğru yürümeye başladım.

Başlangıçlar zordur. Yeni olmanın verdiği zorluklar vardır, yüksek olan beklentilere cevap verememe korkusunun, başarılı olup olmama endişesinin getirdiği zorluklar vardır. Bütün bu zorlukları aşabilmek için, iş ahlakının birinci ilkesi gereği hemen işe koyulmak ve neyin varsa vermek gerekir. Ben de öyle yapmak istedim. Ama yorucu ve zorlu geçen seçim sürecinin hemen ardından yakalandığım sinir ucu iltihabı/zona hastalığı buna izin vermedi. Kutlamalarla, geçmiş olsunlar birbirine karıştı. Hastalık nedeniyle dinlenmeye mecbur edildiğim bu süreçte bir yandan kendimi iyileştirmeye çalışırken, diğer yandan uzunca bir süreden beri ihmal ettiğim kendime zaman ayırdım. Dağılan düşüncelerimi topladım, duygularımı tamir ettim, öncelikli hedeflerimi gözden geçirdim, yapmayı tasarladıklarımı yeniden ayar ettim.

Günümüzde kurumsal yönetimin en başta gelen ilkeleri adil davranmak, sorumluluk duymak, şeffaf olmak, günü geldiğinde önce vicdanına, sonra hesap vermek zorunda olduklarına yaptıklarının veya yapamadıklarının hesabını verebilmektir. Zira ve ancak bu ilkeler yöneticileri ve kurumlarını meşru, demokrat, denetlenebilir, güvenilir ve başarılı kılar. Dürüstlük ise bir meziyet olmayıp, zamandan, mekândan, statüden ve mazeretten bağımsız olarak her insanın özünde bulunması gereken asli bir niteliktir.

Böyle düşündüğüm, bugüne değin yürüttüğüm tüm gönüllü ve kamusal görevlerimde bu ilkelere sadık kaldığım için, Türkiye Barolar Birliğindeki görevime mal bildirimimi kamuya ve siz değerli meslektaşlarıma açıklayarak başladım.

Eskiden bir işin en başında olmak, gücü, yetkiyi, otoriteyi elinde bulundurmak ve bunları kullanmak bir kurumu veya kuruluşu yönetmek için, o kurum veya kuruluşu liderlik yapmak için yeterliydi. Ama artık bugün değil.

Bir yönüyle dünya işlerinin sınır ve denetim dışı kalması, plansız olarak ya da beklenmedik biçimde veya kendiliğinden biçimlenip varlık kazanması anlamına gelen küreselleşme olgusu, bilgi ve iletişim teknolojilerinin şaşılacak bir hızla yaşamımıza soktuğu yenilikler, esnek takım organizasyonlarına sahip olma gereksinimi, insanların geçmişe oranla farklılaşan beklentileri ve benzeri diğer etkenler günümüzde yönetim anlayışını bütünüyle değiştirmiş durumdadır.

Öyle olduğu için günümüzde liderlik yapmanın veya bir kuruluşu yönetmenin yolu, güç göstermekten, içi dışı boş süslü laflar etmekten, hamasetten geçmiyor artık. Bilgiden bilgilere ulaşmaktan, eski olanı, eskimiş olanı, işe yaramaz olanı terk edip yeni olanı uygulayabilmekten, buluşlara ulaşabilmekten, yeni değerler yaratabilmekten, yaşamınızı başka insanların kalplerine dokundurabilmekten, başkalarını etkileyebilmekten, başkalarından etkilenmekten, bizzat eyleme geçmekten, başkalarını eyleme geçirebilmekten geçiyor.

Bu yönetim biçiminde gidilecek yol, sadece yönetim veya lider tarafından değil, kurumun veya kuruluşun her bir üyesiyle, her bir çalışanıyla birlikte yürünmeyi ve keşfedilmeyi bekleyen bir yoldur. Katılımcılığı esas alan bu yönetim sürecinde, yaptıkları işe inancı olan, işine tutkuyla bağlı bulunan, alçak gönüllü, adil, dürüst ve algısı güçlü olan, gerçeği söyleyen, dinlemesini bilen, iyi ve ahlaklı insanlara ihtiyaç vardır.

Türkiye Barolar Birliği'nin kapısı ve olanakları, dün olduğu gibi bugün ve bugünden sonraki her gün bu nitelikteki insanlara ve meslektaşlarımıza açık olacaktır.

On dördüncü yüzyılın sonlarına doğru Batı'da ortaya çıkan "İbret Oyunları"nın içerisinde en çok bilineni "Everyman" dir. İngilizce olan "everyman" sözcüğünün Türkçe karşılığı "sıradan insan" dır. XVI. yüzyıla kadar halkın büyük bir ilgiyle izlediği bu oyunlar, temelde Hıristiyan ahlakını yüceltmeyi amaçlar. Bu oyunlardan birisinde, everyman ölüm meleği tarafından ziyaret edilir. Dünyadaki konukluğunun sona

ermekte olduğunu anlayan *everyman*'in, bunun verdiği panikle kendisini götürmemesi, ölümünün ertelenmesi veya biraz geciktirilmesi yönünde yaptığı bütün talepler ölüm meleği tarafından reddedilir. Ölümünden kurtulmasının mümkün olmadığını anlayan *everyman*, ölüm meleğinden son yolculuğu için yanına bir refakatçi almasına izin vermesini rica eder. Ölüm meleği bu isteği "*eğer birisini bulabilirsen olur tabii*" diyerek kabul eder. Bunun üzerine *everyman* kendisine son yolculuğunda refakat edecek birisini aramaya başlar. Ne var ki, bütün arkadaşları, yakınları, akrabaları değişik özürler bildirerek bu talebi kabul etmezler. Sonunda, *everyman*'e son yolculuğunda sadece yaşamı boyunca yaptığı işler eşlik eder.

Bir gün gelecek Türkiye Barolar Birliği'ndeki görevim sona erecek. Zira Buddha'nın şiirsel ifadesiyle "*Her merhaba yeni bir vedanın başlangıcıdır. Hayatta hiçbir şey kalıcı değildir.*" Önemli olan o gün geldiğinde, görevde iken yaptığımız işlerin, iyi işlerin, hizmetlerin arkamızda kalması, yaptığımız iyi işlerle, hizmetlerle anılmamızdır. Yani "*baki kalacak olan bu kubbede hoş bir seda olmaktır.*"

Her gün olduğu gibi bugün akşam da uyumak için yatağımıza gideceğiz. Bunu yaparken yarın sabah yaşamaya devam edeceğimize ilişkin hiçbir güvencemiz yoktur. Ama öyle de olsa ertesi gün yapmayı düşündüklerimizle ilgili planlar yaparız. Esasen gelecek sadece bir plandan ibarettir. Buna da umut diyorlar. Eğer umut var ise ki yaşamda her zaman için umut vardır, o zaman bir şeyler yapmak, bir şeyleri değiştirmek için fırsat da var demektir. Gelecek, kavga etmenin, kamplaşmanın, zıtlaşmanın, kırmanın dökmenin, bozmanın değil, bütünleşmenin günü, yeni kazanımlar elde etmenin, yeni değerler yaratmanın günü olmalıdır. Hepimizin istediği, hepimizin gönlünden geçen bu olmakla, başarılı olmamak, olamamak için hiçbir neden yoktur. O halde ve hep birlikte, daha iyi bir Barolar Birliği, daha iyi bir Türkiye, daha iyi bir dünya yaratmak için yola koyulalım. İnanıyorum ki, başarılı olacağız.

Saygılarımla.